

- मुच्छिद्म्** adj. ein gutes Obdach bietend: मुञ्च RV. 7, 66, 13.
- मुच्छाय** 1) adj. schönen Schatten gewährend und prächtig Kāśīd. 2, 210. — 2) f. छा N. pr. der Gattin Çlishī's HARIV. 68. VP. 98.
- मुञ्चन** adj. ein schönes Hintertheil habend HARIV. 14160 nach der Lesart der neueren Ausg. so v. a. einen schönen Schluss habend: व्रत TS. 6, 2, 5, 2. Bez. einer Cerimonie TBa. Comm. 3, 813, 16.
- मुञ्चन** m. ein guter, wohlwollender Mensch R. 5, 30, 6. Spr. (II) 2318. 4971. 6174. 7098. fg. VARĀH. BRH. S. 104, 48. 106, 2. 3. KATHĀS. 55, 13. RĪGĀ-TAR. 1, 375. 4, 31. BRĀG. P. 5, 8, 13. 13, 25. स्वभावमुञ्चनो ज्ञनः so v. a. gutmüthig, wohlwollend Spr. (II) 3926. mit einem fcm. verbunden: गणिका: KATHĀS. 12, 92. Oesters werden मुञ्चन und स्वञ्चन verwechselt, z. B. Spr. (II) 3. Kām. Nitis. 3, 13. fg. — Vgl. सौञ्चन्य.
- मुञ्चनता** (von मुञ्चन) f. Gutmüthigkeit, Leutseligkeit Spr. (II) 773. 1487. 7230. SĀH. D. 12, 13. mit स्वञ्चनता verwechselt Spr. (II) 4594.
- मुञ्चनत्व** (wie oben) n. dass. ÇĀK. CH. 56, 2.
- मुञ्चनमन्य** adj. sich für einen guten Menschen haltend Verz. d. Oxf. H. 252, 6, 4 v. u.
- मुञ्चनाकर** (मुञ्चन + आ) m. N. pr. eines Mannes RĪGĀ-TAR. 8, 315.
- मुञ्चनिमन्** adj. Edles zeugend, — schaffend: Āditja RV. 7, 62, 4. Tvashtar 10, 2, 7. 18, 6.
- मुञ्चन्तु** m. N. pr. eines Sohnes des Gāhnu VP. 4, 7, 3. सुमन्तु WILSON.
1. **मुञ्चन्मन्** n. eine Glück bringende Geburt WEBER, KRSHNĀG. 306. मुञ्चन्मादित्रत Nax. 2, 281, N., Z. 3 v. u.
2. **मुञ्चन्मन्** adj. 1) = मुञ्चनिमन्. Himmel und Erde RV. 1, 160, 1. AV. 5, 1, 1. — 2) von edler Herkunft oder dessen Geburt Segen bringt RAGH. 3, 15. Spr. (II) 3151. 6777. KATHĀS. 30, 45. 112, 172.
- मुञ्चम्भ** adj. mit gutem Gebiss versehen: Agni RV. 8, 49, 13.
- मुञ्चम्भन्** adj. dass. P. 5, 4, 125.
1. **मुञ्चय** m. 1) ein grosser Sieg, — Triumph BRĀG. P. 5, 1, 10. — 2) N. pr. eines Mannes (neben जय) TĀRAN. 4. 18. fg.
2. **मुञ्चय** adj. leicht zu besiegen: बलममरैः MBH. 7, 67.
- मुञ्चल** 1) adj. (f. छा) mit gutem Wasser versehen: तीर्थ R. 1, 2, 7. नदी Spr. (II) 2477. सिरा VARĀH. BRH. S. 54, 11. — 2) n. eine Lotusblüthe RĪGĀN. im ÇKDR.
- मुञ्चल्प** m. eine schöne Unterhaltung: यत्रास्वात्सगाम्भीर्यं सदैव सत्-चापलम् ।। मोत्कापठं च रुहिः स्पृष्टः स मुञ्चल्यो निगद्यते ॥ UśĀVALANĪ-MAHĪ im ÇKDR.
1. **मुञ्चात** 1) adj. wohl geboren d. i. gut geartet, wohlgebildet; ächt, γενναῖος: गर्भे मुञ्चातम् RV. 1, 68, 4. (आतृः) अन्तु जायन्तो ब्रूवः मुञ्चातम् (अग्निम्) AV. 2, 13, 5. 4, 23, 4. VS. 11, 58. तन्वः RV. 1, 72, 3. नयं 10, 98, 10. शिशु 8, 4. (अजीवनन्) मुञ्चातं मातृषु प्रियम् 3, 23, 3. 10, 79, 7. स नृत्वि नकुषो ऽस्मत्मुञ्चातः 99, 7. यज्ञ AV. 7, 20, 5. मुञ्चातो ज्योतिषा मृक् VS. 11, 40. In den Stellen RV. 5, 33, 12. 56, 9 erwartet man eher मुञ्चातं. In der späteren Sprache wohlgeformt, schön: Personen, Körper und Theile des Körpers (insbes. Brüste) MBH. 3, 583. 2669. 4, 392. R. 2, 39, 17. 5, 21, 16. 20. 28, 15. 17. 6, 35, 18. 36, 114. RAGH. 8, 87. BRĀG. P. 1, 19, 26. 4, 24, 45. 26, 25. 10, 60, 23. PĀNĀR. 3, 5, 12. 11, 3. Blätter, Blüten, Wurzeln, Früchte MBH. 6, 2600. 13, 4555. R. 4, 37, 32. KUMĀRAS. 7, 20. RAGH. 3, 8.

तमाल 13, 49. भक्ति so v. a. ächt, aufrichtig Buḥ. P. 6, 3, 32. in der Bod. wohl geboren so v. a. in Wirklichkeit geboren, nicht unnütz geboren Spr. (II) 6680, v. l. (besser स जातः). — 2) m. N. pr. a) verschiedener Personen: ein Sohn Dhṛtarāṣṭra's MBH. 9, 1405. 1418. Bharata's VP. 4, 11, 5. — BURNOUR, Intr. 260. SCHIEFNER, Lebensb. 232 (2). — b) eines Stiers LALIT. 336. — 3) f. छा a) eine Lehmart aus मुराष्ट्र (तुवरी) RĪGĀN. 13, 65. — b) N. pr. verschiedener Personen: eine Tochter Uddālaka's und Gattin Kahoḍa's MBH. 3, 10605. fg. — MĀK. P. 75, 45. LALIT. ed. Calc. 331, 19. fg. — 4) n. ein schönes Geborensein so v. a. ein Geborensein unter einem glücklichen Gestirn: धन्यः कुत्सामुतो राजा मुजातं चास्य धीमतः MBH. 7, 445. मुजातं पश्य मे 8, 1828. R. 5, 13, 70. — Vgl. सन्तु, साधुजात und मुक्त zur Verschiedenheit der Betonung der zwei मुजात.

2. **मुजात** adj. von guter Abkunft, edel, εὐγενής: यत्र नरैः समासति मुजाताः RV. 7, 1, 4. वीराः 15. सूर्यः 2, 2, 11. 5, 6, 2. 8, 20, 8. (मरुतः) मुजातासौ जनुषा 5, 57, 5. 59, 6. 1, 166, 12. 88, 3. die Aṣvin 118, 10. Agni 2, 1, 15. 6, 2. 3, 15, 1 u. s. w. Āditja 6, 51, 3. 7, 64, 1. 8, 25, 2. Ushas 1, 123, 3. 5, 79, 1. कुमारमुभयतः मुजातम् ÇĀNKH. GRH. 1, 16. — RV. 7, 36, 21 hätte man मुजात erwartet.

मुजातता (von 2. मुजात) f. edle Art RV. 10, 172, 4.

मुजातवक्त्र m. N. pr. eines Lehrers Āṣv. GRH. 3, 4, 4.

मुजामि adj. reich an Geschwistern oder Verwandten: इमे जीवा अवि-धवाः मुजामयः KAUC. 72.

मुञ्चि 1) adj. schönzüngig; einen schönen Ruf —, eine schöne Stimme habend: केतरी RV. 1, 13, 8. Agni 14, 7. 142, 4. 10, 110, 2. die Marut 1, 166, 11. Savitar 3, 54, 11. 7, 43, 4. — 2) m. Feuer VAI. bei MALLIN. zu ÇĀC. 2, 107.

मुञ्जीर्ण adj. wohlverdaut: अन्न Spr. (II) 7100.

मुञ्जीव adj. n. leicht zu leben oder n. ein leichtes Leben (Gegens. दु-जीवि): मुञ्जीवं नित्यशस्तस्य यः परैरुपजीव्यते Spr. (II) 7101.

मुञ्जीवन्ती f. eine best. Pflanze, = स्वर्णजीवन्ती RĪGĀN. im ÇKDR.

मुञ्जीवित n. ein schönes Leben: अथ मे सफलं जन्म जीवितं च मुञ्जीवि-तम् R. GORR. 1, 21, 20.

मुञ्जुष्ट adj. beliebt RV. 6, 61, 10.

मुञ्जूर्षी adj. glühend: यता मुञ्जूर्षी रतिनी धृतावी RV. 4, 6, 3. या मु-ञ्जूर्षीः श्रेणिः मुञ्जूर्षाणि 10, 98, 6.

मुञ्जक m. N. pr. eines Mannes RĪGĀ-TAR. 7, 1313.

मुञ्जि m. desgl. ebend. 8, 1048. 1062. 1090. 1138. u. s. w.

1. **मुञ्जान** n. 1) leichtes Verständniss KATHOP. 2, 9. — 2) gute Kennt- nisse Kām. Nitis. 5, 75. — 3) N. verschiedener Sāman PĀNĀR. BR. 11, 10, 14. LĪT. 4, 6, 14. 7, 10, 7. Ind. St. 3, 244, a. इन्द्रस्य 209, a.

2. **मुञ्जान** adj. gute Kenntnisse besitzend Kām. Nitis. 5, 75 nach der Lesart des Comm.

मुञ्जेष m. N. pr. des Sohnes des Agnimitra VP. 471. Buḥ. P. 12, 1, 15.

मुञ्जैर्द्य adj. ein gutes Erstgeburtsrecht besitzend, — ausübend: पुत्र AV. 14, 2, 24.

मुञ्चोतिम् adj. schön schimmernd: Götter RV. 3, 20, 1. 6, 50, 2. घृत्तवः 10, 89, 15. VS. 37, 21.